

ANY XV

LA GRALLA

PUBLICACIÓ SETMANAL

Núm. 701

NOTES I COMENTARIS

Tot per Granollers...?

Amnistia!?

Fariem traïció als nostres sentiments si, al marge de tota actuació partidista, no accessim també la nostra veu, liberal i catalaníssima, en aquet clam que es va aixecant arreu de Catalunya i d'Espanya per a assolir del Govern de la República una amnistia pels que sofreixen condemna per anomenats delictes d'opinió.

La sensibilitat

Un amic nostre es queixa de la manca de sensibilitat d'uns seus companys. S'en dol doblement amargat, perquè aquests seus companys han pogut viure, temps i més temps, a prop d'un home sensible que diàriament ha intentat, amb l'exemple dels seus actes i de la seva vida, fer néixer, o fer més desperta, la sensibilitat d'aquells que el bon amic té per mestres.

A aquest amic nostre ja li hem dit el nostre parer a propòsit dels seus neguits. Val més que no s'hi encaparrí. La sensibilitat en els homes no s'injecta ni es trameta per cap sistema conegut. Hom neix sensible o mesell. Tot el més que hom pot intentar, és assegurar-se de la sensibilitat d'altri i procurar el seu desvetllament, fent que vibrin les cordes dels seus sentiments. Però el que neix mancat de finesa d'esperit, com el que neix sense vergonya, és endebades entestar-se a que es comporti diferentment de com l'han fet. No hi valen exemples, ni ensenyances. I aquell que s'hagi entestat a polirlos i afinar-los, sols podrà sentir el goig íntim i la serena satisfacció d'haver fet la provatura. Però res més.

La pèrgola

Recordem que temps enrera senyalàrem a l'atenció dels nostres llegidors una pèrgola. Una pèrgola que hi ha al carrer de Maspons, que ens fa alçar l'esguard i que diu de l'amor a les flors de les mans

**Hi ha qui diu que al Meridià,
cansats ja de rellotgers,
ara pensen nomenar
a n'En Clot de Granollers.**

**Gran Rellotgeria Clot
A. Clavé, 11 : Granollers**

Un dia fou llançat, per un il·lustre conciutadà, aquest crit de: "Tot per Granollers!" I, a propòsit, s'hi ha fet molta brometa. Potser massa i tot. Perquè és ben cert que si tots els granollerins sabéssim sentir l'amor a la ciutat nostrada, aquest mateix amor ens faria estimar les coses nostres locals i les de la nostra terra i també totes les coses belles i bones, siguin d'on siguin. Que res no hi ha d'incompatible quant a afeccions.

Sovint ens adonem que el nostre poble no sent l'afecte que reclama aquell crit de "Tot per Granollers!" No; no el sent. I nosaltres podem dir-ho i ens en podem doidre, perquè a la tasca de desvetllar l'amor a la ciutat hi hem posat sempre tot l'esforç del nostre entusiasme, que res no el farà minvar, i el nostre cor i la nostra intel·ligència.

Ara mateix hem de doidre'ns d'aquest desafecte. Dijous, a La Unió Liberal, s'hi donà una funció de teatre. No una funció de teatre vulgar; no una representació qualsevol a càrrec d'una companyia de més o menys. La funció de dijous a La Unió Liberal, tenia una alta significació ciutadana. Era la funció amb la qual el Quadro Escènic de l'Associació participava, en nom de Granollers, en el IV Concurs de Teatre Català Amateur. Era la prova, l'examen, la revàlida dels nostres amateurs en aquesta competició de la intel·ligència i de la sensibilitat artística que mou tots els nuclis de Catalunya que estimen el nostre teatre i laboren pel nostre teatre. Aquesta competició mena també l'estol d'artistes que formen el Jurat a desplaçar-se a les viles i ciutats de la nostra terra, per contribuir, amb la seva autoritat i el seu prestigi, a aquesta bona obra de tant profit pel nostre teatre català.

I bé; aquesta funció de dijous no volem pas que engresqués les multituds com un campionat de futbol o com un matx de boxa; però si que hagués merescut sols fos l'atenció de tants i tants que fan bocades de patriotisme i del seu amor a la cultura i del seu afecte a la ciutat.

Molts i molts d'aquests, dijous no eren pas a la sala de La Unió Liberal. No eren pas a encoratjar els nostres amateurs perquè Granollers es puntuï en bon lloc en la classificació que atorga aquesta alta jerarquia de la intel·ligència. I la seva absència no té disculpa de cap mena. Es perquè no han abastat tot el sentit del clam patriòtic, tan dit i repetit i tan mal comprès. I no tenen l'excusa de la calor ni del fred, perquè a la mateixa hora en altra sala la gent era a gaudir d'altre espectacle sense cap significació cultural ni patriòtica, sense cap finalitat artística, sense l'estímul d'aconseguir per un agrupament local un títol de superior jerarquia ciutadana.

Per afecte a la ciutat i pels mèrits que amb la seva actuació persistent s'han sabut guanyar els nostres amateurs, dijous la sala de La Unió Liberal havia d'ésser plena de tants i tants que després parlaran del seu amor a Granollers i a Catalunya i al Teatre Català.

AMADOR GARRELL

femenines que cuiden del seu embelleïment.

Avui aquella pèrgola podríem dir que és com una planta que va treient florida en altres indrets de la ciutat.

Ens és un goig que aquella taca de verd i aquella florida de clavells i de geranis de la pèrgola, es vagi escampant per la ciutat i l'embelleixi i, per què no dir-ho?, i l'uropeïtzi.

Avui a Granollers comencem a estimar les flors i els arbres. Ara, que dels carrers i places ja gairebé n'hem tret la pols, aquella pols avorrida dels temps de la nostra infància, veiem com una promesa el bell florir dels petits jardinets del carrer

d'Alfons IV i la cura que hom té dels jardinets del monument de la plaça de Guimerà, d'on se n'ha foragitat aquella «mala serpota» que hi feia niu, i, sobretot, el naixement d'altres jardinets al carrer d'En Prim i el Parc de l'estació.

I en aquest optimisme aixequem els ulls a la pèrgola amiga i als balcons i finestres on hi ha unes flors humils que els embeïlleixen, i pensem que, de mica en mica, els pobles van fent la seva via.

No! No! No!

No portareu un bon calçat si no sou clients de la gran Sabateria Esteve Riera, del carrer d'Anselm Clavé, 15 : Granollers.